

uit & regnat cū patre in unitate
 sp̄s sc̄i per omnia secula seculorū;
EXPLICIT OMELIA VIII.
INCIPIT NONA;
INITIUM LIBRI IN ESECHI
 El ppheta magnis obscuritatib;
 clausū. & quibusclā mysteriorū
 nodis ligatum. in omelias octo dō
 dñō nrō ihū xpō largiente discus
 simus; lā nunc planiora sunt. &
 minus difficilia quaesecuntur;
 caritati itaq; ur̄ae conloquimur.
 Eudem omnipotenti dō gr̄as referen
 tes; quia post tot opaca siluarū. tan
 dem lēxi ad cāpos exiimus. in qui
 bus liberis gressibus locutionis nr̄e
 intrepidum pedē ponamus; Ecce enī
 post quā ppheta similitudinē glorie
 dñi contēplatus iaciē
 suā cecidit. adiungit; Et audiui
 uocē loquentis. & dixit ad me; fili
 hominis. sta sup pedes tuos. & loquar
 tecū; Ubi adhuc subditur; Et ingres
 sus est in me sp̄s. post quā locutus est
 mihi. & statuit me super pedes meos;
 Ecce diuina uox iacenti pphete iussit
 ut surgeret. sed surgere omnino non
 posset. nisi in hunc omp̄s dī sp̄s in
 trasset. Quia ex omp̄s dī gr̄a ad bona
 opera conari quidē possumus. sed hęc

his considerandū est. quia si bona nr̄a
 omp̄s dī donasunt. ut in eis aliquid
 nr̄m non sit. cur nos quasi promeritis
 aeternā retributionē quaerimus. si
 aut ita nr̄a sunt. ut dona dī omp̄s non
 sint. cur ex eis omp̄s dō gr̄as agimus.
 Sed sciendū est. quia mala nr̄a solūmo
 do nr̄a sunt. bona aut nr̄a & omp̄s
 dī sunt & nr̄a. Quia ipse aspirando
 nos p̄uenit. ut uelimus. qui adiutuan
 do subsequitur. Ne inaniter ue
 limus. sed possumus implere quae
 uolumus; Preueniente ergo gr̄a.
 & bona uoluntate subsequente. hoc
 quod omp̄s dī donū est. fit meritum
 nr̄m; **CAPITULUM XC LXXXIX.**
 Quod bene paulus breui sententia
 explicat dicent. Plus illis omnib;
 laboraui; Qui ne uideretur suae uir
 tū tribuisse quod fecerat. adiunxit;
 Non aut ego. sed gr̄a dī mecū; quia enī
 caelesti dono p̄uentus ē. quasi alienū
 se ab ono suo opere agnouit dicens;
 Non aut ego; sed quia p̄ueniens gr̄a
 liberū in eo arbitriū fecerat in bonū.
 quolibet arbitrio eandem gr̄am est
 subsequutus in opere. adiunxit; Sed gr̄a
 dī mecum; Ac si diceret. In bono ope
 re laboraui. non ego. sed & ego; In eo e
 nī quod solo dñi dono p̄uentus sum. non

a
 d
 q
 n
 t
 n
 u
 si
 n
 r
 S
 e
 g
 &
 te
 q
 se
 q
 fi
 q
 ni
 se
 te
) ac
 ti
 ci
 mi
 no
 Sed
 la
 ut
 Vat. Pal. lat. 253. f. 34v

PAL. LAT. 253

34V

scriptum ē: Montes excelsi ceruis pe-
tra refugium erinatus. Itabe Tenim
montes intelligentie. qui iam contem-
plationis saltus dare nouerunt. Sed
petra refugium sit erinatus. quia
nos paruuli & peccatores nroꝝ spinis
cooper. & si intelligere alta non possu-
mus impetire nre refugio. i. xpi fide sal-
uemur. C. V.

Vnde & quibusdā dicitur Nihil me iudica-
ui scire inter uos nisi xpm ihm. & hunc
crucifixum. De si dicere. Quia uos cape-
re diuinitatis eius mysteria non posse
pensauit. solum uob humanitatis eius in-
firmam locutus sum. Sequitur. Et scrip-
ta erant in eo lamentationes. carmen. &
c. Carmen aliquando in bono. Aliquan-
do uero in malo dici dubium non est.
Quia & laetum carmen. & lugubre
carmen dicere possumus. Sed nos scrip-
ture sacre usum sequentes. que pene semper
per carmen ponere in prosperis solā. Hoc
in loco p bonae parte dictum carmen ac-
cipimus. Nam cum omnipotens dñs populum
suum de mari rubro liberaſſet. scriptum ē:
Tunc moyses & filij israel cecinit carmen
dño. Et cum dauid de hostib; uictoriam
fecisset. scriptum ē. Loquutus ē dauid dño
uerbu carminis huius. CAP. C. VI.

h Carmen quippe innocens ē leticia in tribu-
latione;
qui dedit carmina innocens. Carmen in
nocte accipimus. quando in pressuris presen-
tis de futuris gaudiis consolamur. Car-
men nob innocens ostendebat. apłs. cum
dicebat. Spe gaudentes. in tribulatione
patientes. Carmen innocens se dauid ha-
bere indicabat dicens. Iam mihi refugium
a pressura que circumdedit me. exultatio
mea. redime me a circundantib; meis.
Qui enim circundari se pressuris narra-
t. & tamen dñm sibi exultatione nominat
pculdubio carmen innocens cantat. Quia
igitur pene semper in bono carmen ponere scrip-
tura sacra consueuit. ita & nob & cum
in hoc loco debet intelligi. Unde scrip-
tum est. Ut in pio in malo. retributio enim
manuum meus fiat ei. Et beatus iob loqui-
tur dicens. Si impius fuero. uē mihi est.
Si autem iustus non leuabo caput meum
saturatus de afflictione & miseria. Iusto-
rum enim afflictio. tempora-
lis est. Ut ergo qd dicitur a temporali afflic-
tione distinx. Qui & iustum afflictione.
& impium uē habere pphibuit. Et semet
ipsi quoque ueritas dicit. Uē mundo & scan-
dalis. Et uē uob qui ridetis. qm flebitis.
& uē praegnantib; & nutriendis in illis
diebus. Iensandum nob ē. quomodo haec
tria in sacro uoluntate scripta sunt. La-

PAL. LAT. 253

210V